

vedtagen, men da dette ikke var sket ved Lovens Udløb, nemlig den 1ste April 1873, blev den ved Loven af 21de Marts 1873 fornyet paa 2 Aar, saaledes at den altsaa vil udløbe den 1ste April 1875. Det er nu givet, at det Lovforslag, som foreligger for det høje Thing, ikke kan træde i Kraft som Lov den 1ste April 1875, og jeg har derfor troet det nødvendigt at søge en Forlængelse af denne hidtil bestaaende Lovbestæning, men jeg har dog efter Omstændighederne troet at kunne indskrænke mig til at forlange den paagjældende Lov forlænget paa et Aar. Naar jeg imidlertid i Motiverne har forbeholdt mig atter efter dette Aars Forløb at komme med et Forslag om Forlængelse af de nu gjældende Bestemmelser med Hensyn til de vestindiske Suffere, er dette sket under Forudsetning af, at det ikke maatte lykkes at gennemføre det for Thinget foreliggende Forslag om Fællessuffertogter i Vestindien, eller at der i alt Fald maatte vise sig saa alvorlige Hindringer for at faae saadanne fuldførte, at man ikke vilde kunne have den Høst, som falder i 1876, forberedt, inden denne Lov løber ud. Ligesom nemlig den hele Foranstaltning væsentlig er truffen af Hensyn til de dansk-vestindiske Suffere, saaledes turde Billighed ogsaa tale for, at man ikke laader Forandringen indtræde, forinden de Midler ere skaffede tilveie, hvorved Sukkerproducenterne paa de dansk-vestindiske Der kunne give deres Suffere en bedre Stilling i Handelen end den, de hidtil have kunnet have. Hovedmomentet, mine Herre, maa altsaa siges at være det, at det hverken er hensigtsmæssigt eller maasse en Gang forsvareligt, at man for den Tid, som løber fra den 1ste April 1875, indtil en ny Lov træder i Kraft, forhaabentlig i Løbet af Aaret, vil indføre en ny Tilstand, hvilket vilde blive Tilfælde, hvis man skulde vende tilbage til Loven af 4de Juli 1863. Derfor anbefaler jeg det ærede Thing at forlænge den omhandlede Lov paa eet Aar.

Formanden: Exemplarer af det forelagte Lovforslag vilde blive omdelte.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:
Anden Behandling af „Forslag til Lov om Præsternes Lønning m. m.“
(1ste Behandling findes i Anden Spalte 985 ff. Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Spalte 149 ff.)

Intet Ændringsforslag var stillet. Lovforslagets Paragrafer samt Spørgsmaalet om Sagens Overgang til 3die Behandling sattes under Et under Forhandling.

Bale: Det Forslag, som nu her foreligger til Afstemning, hører til de særdeles ind-

gribende i vor Lovgivning. Dermed skal det ingenlunde være sagt, at dette Lovforslag vil være egnet til at opnaa de Formaal, som den nuværende høitærede Kirkeminister i et tidligere Foredrag har opstillet som sine egne, thi det er ingenlunde afgjort, at et Forslag som dette i nogen særegen Grad vil virke hen til at styrke den egentlige kristelige Udvikling i Landet. Man maa altid holde fast, at en saadan ikke fremmes ved Lovforskrifter; den kan lige saa godt fremmes som den kan hemmes ved dem, men den gaar sin jevne og simple Gang uden Hensyn til Love. Tager man derimod Hensyn til det borgerlige Samfund, kan det ikke negtes, at en Lov som denne og den sig dertil sluttende Lov om de Geistliges Ud nævnelse ved Sognemedlemmernes Indflydelse vilde være i høj Grad tidssvarende og passende til den Udvikling i Landet, som vi nu have opnaaet. Derfor skulde man tro, at alle de Kræfter her i Landet, som virkelig mene det godt med den borgerlige Udvikling, af al Magt vilde støtte disse Love, for at de kunde komme ud i denne Samling og hurtig bringe de heldige Følger, som vi vente af dem. Det kan nemlig ikke negtes, at de Mænd, om hvem der her er Tale, nemlig de Geistlige, naar de bringes i nærmere Berøring med de Omboende, og naar de tillige have de Omboendes Lillid, vilde kunne udrette overordentlig Meget i den almindelige Oplysnings Tjeneste; et Formaal som dette kan ikke agtes ringe. Med Hensyn til de Udtalelser, som vi igaar hørte fra det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Brix) angaaende Regjeringens Lovforslag, skal jeg sige, at det heller ikke fra det Stabe, hvorpaa han staar, kan være ligegyldigt, om de Mænd, der nu ved Kjøbenhavns Universitet udbannes i denne Retning, have Udset til at komme i en saadan Stilling, som de omtrent 1000 Embeder, eller hoormange det nu er; hvorom der her er Tale, frembyde, og til at komme i en helbig Stilling overfor de Omboende. Ogsaa fra dette Stabe skulde man altsaa mene, at det var gunstigt, om disse Fremstridslove kunde fremmes saa hurtig som muligt. Dette er, hvad jeg har at sige om selve Lovens Indhold. — Jeg skal nu tillade mig et Par Ytringer om, hvad jeg vil kalde disse Loves konstitutionelle Stilling i dette Dieblit. Uden Hensyn til de mulige Partigrupperinger, der kunne finde Sted her i Landet, kan det ikke negtes, at det er fuldstændigt lovligt, at Medborgerne samle sig for at opnaa visse Fremstridslove, og at man søger at samle et efter Grundloven konstitutionelt Flertal for at faae disse Love gennemførte. Dette er nu ogsaa sket med Hensyn til det Lovforslag, som her foreligger. Det er i sine Grundtræk godkjendt af et ikke lille Flertal af det danske Folk, og jeg skal tilføie, at den foregaaende Drøftelse af disse Spørgsmaal tillige har godtgjort, at der maa være et ikke lille Tal af Medlemmerne i denne Sal, der, om de